

Een nieuw gebod

Ik wil vandaag over een onderwerp spreken wat mijzelf enorm geholpen heeft. Zoals velen van jullie wel weten ben ik door mijn ouders opgevoed met het christelijk geloof. Al vanaf mijn kinderjaren hoorde ik Bijbelverhalen, baden we voor het naar bed gaan, gingen we zondags naar de kerk.

Het geloof, God en Jezus, namen een belangrijke plaats in ons gezin in. Het is door mijn ouders, dat ook mijn reis met God begon. Een reis waarin ik veel geleerd heb. Een reis ook waarin mijn ouders veel geleerd hebben. Ik ben ze dankbaar, ook voor die opvoeding.

We waren in die tijd deel van een kerk waarin *gelijk hebben* en *de juiste leer* erg belangrijk waren. En dat creëerde een zekere afstand, een afstand tot andere gelovigen, want die zagen sommige zaken anders. Het creëerde ook een afstand tot niet-gelovigen. Het beeld waar ik mee opgroeide was dat niet-gelovigen een beetje beklagenswaardige mensen waren die redding nodig hadden. Dat werd niet zo expliciet gezegd, maar dit beeld was echt wel aanwezig.

Bovendien zat de wereld vol gevaren: muziek kon door de duivel geïnspireerd zijn, sommige films en TV-programma's waren slecht, enz.

Er dan was ook een zeker fanatisme om het evangelie, *de eigen waarheid*, te verkondigen. En dat ging dan ook echt vaak om gelijk hebben. Vervelende discussies.

En ik was een opgroeiende tiener en leefde een beetje in twee werelden. Ik was deel van de kerk en voelde me daar thuis. En ik had volop vrienden thuis waar ik mee voetbalde, plezier mee had, daar voelde ik me ook thuis. Het waren twee werelden die ik gescheiden hield. Dat was niet zo moeilijk, want ook in het denken van de kerk waren dat twee gescheiden werelden.

Dat is zo'n beetje de ondertoon van mijn geloofsbeleving, jaren zeventig, begin jaren tachtig. Het is ook een beetje de geest van die tijd. Deze geur kon je op meer plaatsen in evangelisch Nederland opsnuiven. In die tijd waren er nog echt grote volkskerken, de Rooms Katholieke kerk en de Nederlands Hervormde kerk hadden nog een behoorlijke dekkingsgraad. En ook daar zette onze kerk zich tegen af. Wij wisten het beter.

Pas veel later, toen ik een jaar of 35 was, en mijn persoonlijk geloof in een andere versnelling kwam, kon ik de vinger leggen op mijn onbehagen uit die tijd. En het onderwerp van vanochtend heeft daar alles mee te maken.

We gaan lezen uit het evangelie van Johannes. En realiseer je dat de woorden die gaan lezen, door Jezus uitgesproken worden vlak voor zijn dood. Hij heeft zojuist avondmaal gevierd met zijn leerlingen. Judas heeft net de tafel verlaten.

Johannes 13

33Kinderen, ik blijf nog maar een korte tijd bij jullie. Jullie zullen me zoeken, maar wat ik tegen de Joden gezegd heb, zeg ik nu ook tegen jullie: "Waar ik heen ga, daar kunnen jullie niet komen." 34Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben. 35Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.'

Belangrijke woorden die Jezus spreekt: *Heb elkaar lief.*

En hij zegt er nog wat bij: *zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben*. Rick Verkijk sprak hier vorige week op het eind van zijn preek ook over. Op wat voor manier heeft Jezus zijn leerlingen liefgehad? Wat was kenmerkend voor zijn liefde? Zijn liefde was toegewijd en *onvoorwaardelijk!* Er staan vele voorbeelden in evangeliën waarom Jezus teleurgesteld zou kunnen zijn in zijn leerlingen. Zo vaak begrepen ze niet wat Hij bedoelde. Ze staan nu zelfs op het punt om Jezus in de steek te laten. Ze zullen in slaap vallen als Jezus hen vraagt met hem te waken op zijn moeilijkste momenten. En Petrus zal ontkennen dat Hij bij Jezus hoort... Ze falen! Maar het verandert de liefde die Jezus voelt voor zijn leerlingen niet. Die liefde is namelijk *onvoorwaardelijk*.

Ik was onlangs bij een familie. Vader was overleden en de afscheidsdienst moest geregeld worden. Er waren twee kinderen, maar de zoon kwam niet meer thuis. *Waarom komt hij niet thuis?* Vroeg ik aan de dochter. *'Tien jaar geleden, toen hij jarig was toen had hij ons niet uitgenodigd en toen hebben wij besloten om hem ook niet uit te nodigen op onze verjaardagen. En zo zijn we uit elkaar gegroeid. Toen hij trouwde heeft hij ons niet meer uitgenodigd. Nou, als ie mij en onze vader niet uitnodigt voor zijn bruiloft, dan hoeft ie ook niet op de uitvaart van onze vader te komen.'* De naam van deze zoon stond niet op de rouwkaart. Mijn hart breekt als ik dit soort verhalen hoor. We kennen ze allemaal. Misschien ben je wel onderdeel van zo'n verhaal. Dit is het verhaal van voorwaardelijke liefde, dit is het verhaal van de gebrokenheid waar we allemaal mee te maken hebben. *Als jij je slecht gedraagt, geeft dat mij het recht om dat ook te doen, om jou als het ware te straffen*. Het patroon blijkt vaak onomkeerbaar. Wat een verdriet. Wat een leed vindt er plaats om onbenullige redenen.

En Jezus keert dat patroon volledig om.

Johannes 13

34Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief. Zoals ik jullie heb liefgehad, zo moeten jullie elkaar liefhebben.

Onvoorwaardelijk dus.

En als jullie dat doen dan gebeurt er wat bijzonders:

35Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn.'

Als leerlingen van Jezus kunnen we geen beter getuigenis geven dan door elkaar *onvoorwaardelijk* lief te hebben.

Kerken in Nederland denken enorm na over Missiologie, over evangelisatie. Boeken worden vol geschreven, conferenties worden belegd. Jezus heeft er precies één zin voor nodig:

Johannes 13

34Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief.

Ik hou hiervan. We hebben juist weer een beleidsplan geschreven voor Jefta, voor het komende jaar. We hebben veel woorden nodig...

Jezus zegt:

Johannes 13

34Ik geef jullie een nieuw gebod: heb elkaar lief.

En ja, dat is moeilijk. Heel moeilijk. *Oog om oog, tand om tand* is makkelijker - Maar dat is niet het evangelie. Het evangelie is het evangelie van de liefde. *Heb je vijanden lief*. Jezus kwam in onze wereld, in onze gebroken wereld. Hij kwam met een boodschap van liefde. Jezus kwam dichtbij!

Jezus ontmoet ons waar wij zijn.

Wij als kerk, wij als gemeente, als lichaam van Christus, wij zijn geroepen om dichtbij mensen te zijn, om hen te ontmoeten waar ze zijn. Wij zijn geroepen om te verbinden. We zijn geroepen om lief te hebben.....onvoorwaardelijk.

Ik hoor sommigen van u denken:

'Maar worden we dan niet een tolerante kerk waarin alles zomaar kan en waarin geen morele standaard is?'

Laten we lezen in de eerste brief van Johannes. Johannes, de evangelist is aan het woord. Hij was één van de leerlingen van Jezus.

1 Johannes 2

1Kinderen, ik schrijf u dit opdat u niet zondigt. Mocht een van u echter toch zondigen, dan hebben wij een pleitbezorger bij de Vader: Jezus Christus, de rechtvaardige. 2Hij is het die verzoening brengt voor onze zonden, en niet alleen voor die van ons, maar voor de zonden van de hele wereld.

Johannes legt uit dat het goed is om niet te zondigen.

Maar hij haalt ook alle druk er af. Hij weet dat we allemaal fouten maken. *Mocht een van u echter toch zondigen*. Hij zegt: Jezus brengt verzoening voor onze zonden! We hebben een pleitbezorger!

Dat was de introductie, dan gaat Johannes verder met zeggen wat hij eigenlijk wil zeggen:

1 Johannes 2

7Geliefde broeders en zusters, ik houd u in deze brief geen nieuw gebod voor maar een oud, dat u vanaf het begin bekend is. Dat oude gebod is de boodschap die u gehoord hebt. 8Toch is het ook een nieuw gebod, omdat de duisternis wijkt en het ware licht al schijnt, en dit is werkelijkheid in Jezus' leven en in uw leven. Het gebod gaat over liefhebben.... Een oud gebod dat elke Jood kent:

Deuteronomium 6

4Luister, Israël: de HEER, onze God, de HEER is één! 5Heb daarom de HEER, uw God, lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten.

Maar het is ook een nieuw gebod zegt Johannes. Het is een nieuwe tijd, we leven nu in de tijd zegt Johannes, dat het ware licht al schijnt. We leven *na* de komst van Jezus. We leven in verbinding met God, de relatie is hersteld. *Liefhebben* is mogelijk...vanwege de verbinding met Jezus!

1 Johannes 2

9Wie zegt in het licht te zijn maar zijn broeder of zuster haat, bevindt zich nog altijd in de duisternis. 10Wie de ander liefheeft, blijft in het licht en komt niet ten val, 11maar wie de ander haat, bevindt zich in de duisternis. Hij gaat zijn weg in het duister, zonder te weten waarheen die weg voert, want de duisternis heeft hem blind gemaakt.

Hier zie je het recept om niet te zondigen, Gods recept voor een gezond leven:
10Wie de ander liefheeft, blijft in het licht en komt niet ten val,
Dat is waarom Jezus, vlak voor zijn Hemelvaart het nieuwe gebod geeft: *Heb elkaar lief, zoals ik jullie heb liefgehad!*

Het is niet alleen het recept voor evangelisatie
Het is ook het recept om in gezondheid te leven, om niet te zondigen.

Zoek de verbinding met God.
Hij geeft je zijn liefde.
Voor jezelf en voor de ander.

Laat je niet verleiden om de ander *af te rekenen* op zijn gedrag.
De gevolgen zijn desastreus.
We verliezen onze aantrekkingskracht, de veiligheid is weg in de gemeente.
En je gaat je weg in het duister...

En als afsluiting schrijft Johannes, voor de zekerheid nogmaals:
12Kinderen, ik schrijf u dat uw zonden u vergeven zijn omwille van zijn naam.

Gemeente-zijn gaat niet om gelijk hebben.
Gemeente-zijn gaat om elkaar liefhebben. Over verbinden.
Onvoorwaardelijk! We mogen midden in de wereld staan en mensen ontmoeten,
waar ze zijn.

De gevolgen zijn gezondheid en groei !!
AMEN